

Vogelreis Ghana

Savanne en het West-Afrikaanse regenwoud

van 21-02-2020 t/m 08-03-2020

Georganiseerd door:

**BIRDING
BREAKS**

Dag 1 – 21 februari 2020 Amsterdam – Accra

We verzamelen laat in de ochtend bij de vertrekbalie. Iedereen is gelukkig ruim op tijd en de douane-handelingen worden in recordtijd doorlopen. Binnen een kwartier zijn we er allemaal doorheen. Dat geeft ons ruimschoots de tijd om nog even een kop koffie te nemen.

De vliegreis verloopt ook voorspoedig en rond 20:00 uur lokale tijd landen we in Accra. Vanwege de corona-crisis wordt ieders temperatuur opgenomen met een warmtecamera. Gelukkig heeft niemand koorts.

Nadat we in de aankomsthal geld hebben gewisseld ontmoeten we onze gidsen Foster en Jackson en de chauffeur Eric. De koffers worden in de bus geladen na een klein uurtje rijden, arriveren we bij ons hotel.

Er is nog tijd voor een kort voorstelrondje. Daarna gaan we snel naar bed want de volgende ochtend ontbijten we al om half 6.

Dag 2 – 22 februari 2020 Accra – Kakum

Het ontbijt is vroeg maar smaakt goed, maar we nemen er weinig tijd voor. Om 6 uur zitten we al in de bus richting Shai Hill, een savanne-achtig landschap met hier en daar rotsige heuvels. Doelsoort is de

white-crowned cliffchat. Een soort die niet bij elke trip wordt waargenomen.

Onderweg noteren we al de 'doorsnee-soorten' zoals yellow-billed kite en laughing dove (palmtortel), soorten die we vrijwel elke dag zullen zien.

Bij aankomst in Shai hill begint het echte vogelen. We zien shikra en grasshopper buzzard. Een stone-partridge laat zich eerst horen en even later loopt hij voorbij. In de bomen verderop laat een violet turaco zich prachtig zien. Als hij wegvliegt zien we de rode bovenzvleugels scherp afsteken tegen de donkere achtergrond.

Even later komen we bij een rotsachtig deel van het gebied. Er wordt gespeurd en Jackson ziet hem als eerste: white-crowned cliffchat. Iedereen krijgt hem goed te zien en we kunnen er, ondanks de afstand, redelijke foto's van maken. We hebben geluk want even later verschijnen er nog twee.

White-crowned cliffchat

Nog een stukje verderop vliegen rock martins langs de rotswand. Verder worden er Wahlbergs eagle, northern black flycatcher en red-necked buzzard gezien en een barred-owlet laat zich even horen.

Op de terugweg naar het hotel komen we een yellow-throated longclaw tegen. Hij laat zich vanuit de bus goed fotograferen

Yellow-throated longclaw

Na de lunch zetten we koers naar Kakum national Park. Daarvoor moeten we door een deel van het hectische Accra. Een drukke en lange tocht.

Onderweg doen we Winneba Lagoon aan. Goed om wat steltlopers en sterns op de lijst te kunnen zetten. Veel andere kustgebieden bezoeken we niet. Dus het is hier zaak om wat goede soorten te scoren. En dat lukt! Enorm veel royal terns bivakkeren hier, evenals grote en dwergsterns. Steltlopers als steltkluut, groenpootruiter, regenwulp, bonte, kleine en drieteenstrandlopers. Maar ook wat krenten zoals white-fronted en Kittlitz plover.

Tegen de avond komen we aan bij de Rainforest lodge waar we 3 nachten zullen verblijven.

Dag 3 – 23 februari 2020 Kakum

Vandaag staat er letterlijk een hoogtepunt op het menu: de canopy walk. Een tocht door de kruinen van het regenwoud. Veertig meter boven de vaste grond lopen 6 hangbruggen van een meter of 50 lang van platform naar platform. Daar zitten we wat dichterbij de 'kruin-soorten'.

Voor mensen met hoogtevrees (zoals ik....) een extra uitdaging. Maar het valt mee. De vogels die we zien maken heel veel goed. We zien en horen verschillende tinkerbids (speckled, red-rumped, yellow-throated, yellow-fronted en hairy-breasted). Ook drie soorten spechten (fire-bellied, cardinal en melancholy woodpecker). In de verte vliegt een grotere neushoornvogel met veel wit in de vleugels: brown-cheeked hornbill. Het houdt niet op met de vogels. Een blue malkoha (of yellowbill) zit redelijk dichtbij evenals de mooie Preuss's weaver en red-headed malimbe. In de verte roept een Congo serpent eagle maar hij blijft verborgen achter de hoge woudreuzen.

Het is moeilijk afscheid te nemen van de 'hoogtepunten'. Maar aan het einde van de middag komen we terug om de canopy-walk nogmaals te doen.

Na de lunch hebben we een paar uurtjes siësta om vervolgens terug te gaan naar de hangbruggen. De namiddag levert aanzienlijk minder op maar het is toch wel weer de moeite waard met violet-backed hyliota, Sharpe's apalis en splendid starling. Een grote groep olive baboons zorgt voor een leuke zoogdieren-component op deze trip.

Het bezoek is ditmaal kort want we willen in de schemering nog op zoek naar uilen en nachtzwaluwen, Na wat tapen laat de Fraser's eagle owl zich mooi horen en zien. Terug wordt er vanuit de bus nog een long-tailed nightjar zien. Hij blijft tot op een paar meter afstand zitten en is prachtig te fotograferen.

Long-tailed nightjar

Dag 4 – 24 februari 2020 Kakum

Na een (weer) vroeg ontbijt gaan we weer op stap. Ditmaal in een wat meer gecultiveerd gedeelte van Akun. Het is bijna niet bij te houden wat we allemaal zien. Bij een drassig gedeelte proberen we de schuwe white-spotted flufftail tevoorschijn te krijgen door het geluid af te spelen. Er antwoorden wel drie vogels. Op een gegeven moment flitst er iets over de weg: een overstekende flufftail rent als een Max Verstappen van de ene kant naar de andere kant van de weg. Helaas komt hij niet weer terug. We proberen in een dicht begroeid gedeelte nog de forest robin te zien te krijgen. Dat lukt helaas niet maar een andere 'skulkerige' soort laat zich wel zien: pale-breasted illadopsis.

Verder zien we deze ochtend diverse cisticola's (red-faced en whistling), dusky blue flycatcher, diverse greenbuls (slender-billed, little grey, golden) en bulbuls.

Een uitstapje naar een rivier levert onder meer rock-pratincole en Preuss's cliff swallows op.

Rock pratincole

Na de lunch is het tijd voor een korte siësta en in de namiddag vervolgen we onze trip in hetzelfde deel van Kakum. Ook nu weer een succesvol bezoek met veel nieuwe soorten. Ethiopian swallow, lesser striped en rufous-chested swallow. Een cuckoo hawk komt dichtbij overvliegen.

Het zoeken van de echte skulkers blijft een hele opgave. Sommigen van de groep zien alleen een kop, anderen alleen een staart. Een enkeling ziet de vogel in zijn geheel, maar dan alleen nog maar een fractie van een seconde. Als we alles bij elkaar optellen komen we tot een hele Puvell's illadopsis. Tegen de avond lopen we via een smal paadje een eind het regenwoud in. Het is donker en flashlights zijn geen onnodige luxe. Na wat tapen vliegt er een brown nightjar over en even later gaat hij vrij op een takje zitten. De lokale gidsen zijn enthousiast. Normaal zien ze hem alleen maar overvliegen. Nu zijn er mooie foto's van een zittend exemplaar gemaakt. Uniek!

Brown nightjar

We komen laat, maar zeer voldaan terug bij het hotel. Het koude bier laat zich goed smaken evenals het voortreffelijke diner. De lijst wordt doorgenomen en de eindstand na vier dagen is 201 soorten.

Dag 5 – 25 februari 2020 Kakum-Nsuta forest

In de ochtend keren we terug naar het gebied waar we gisteren waren om de soorten die we tot nu toe in delen hebben gezien, in zijn geheel te zien te krijgen. En het lukt. Puvell's illadopsis laat zich weliswaar kort maar redelijk goed zien evenals de brown illadopsis. Maar het blijft moeilijk vogelen in de dichte begroeiing. Desondanks krijgen we een prachtige black bee-eater te zien die een tijdlang vrij op een tak blijft zitten en voor iedereen in de telescoop te zien is.

Plotseling roept iemand 'raptor'! Een roofvogel vliegt hoog over ons heen en verdwijnt regelmatig achter wat takken. Gelukkig kunnen er een paar foto's van worden gemaakt waarna we hem als Ayers's hawk-eagle kunnen determineren.

Terug bij hotel wordt geluncht en worden de koffers bovenop de bus geladen. We vertrekken richting Nsuta forest, een bijna 3 uur durende bustocht over een vrij rustige weg. Onderweg stoppen we bij een meertje met daaromheen struikgewas waarin grote aantallen village weavers en Viellot's black weavers bezig zijn met nestbouw. Het is verbazingwekkend hoe deze vogels met grassprietjes hun buidelvormige nesten in elkaar weven.

Viellot's black weaver en village weaver

Onderweg zien we de eerste hooded vulture. Verder in het nationaal park vliegen er piping hornbills en zien we in de verte yellow-billed turaco. Prachtige vogels.

Plotseling roept Jackson, een van de gidsen, stop!! Een great blue turaco vloog langs de bus. Helaas niet door iedereen gezien maar voor velen een van de wenssoorten van de trip. We stoppen en proberen hem nog terug te krijgen door geluid af te draaien maar hij laat zich helaas niet meer zien.

In de schemer proberen we een andere doel-soort te lokken: de Akun eagle-owl. Helaas wordt er niet op de geluiden gereageerd maar opeens is er weer opwinding: we horen een spot-breasted ibis roepen. Snel wordt er weer getaped en waarempel, hij komt dichterbij. Even later komt hij vlak over ons heen vliegen. Helaas is het al te donker om foto's te nemen. Desondanks een mooi moment.

We gaan de bus weer in en vanuit de bus wordt er links en rechts met lantaarns geschenen. Foster ontdekt de weerschijs van een paar ogen langs de weg en we stoppen abrupt. Een Akun-eagle owl poseert niet al te ver van de weg op een dode stronk. In het schijnsel laat hij zich prachtig fotograferen. Een prachtig einde van een succesvolle dag.

Akun eagle owl

Dag 6 – 26 februari Nsuta forest-Ankasa

We staan vandaag extra vroeg op om bij zonsopkomst in Nsuta forest te zijn. Het wemelt weer van de vogels. Een prachtige African emerald cuckoo blijft mooi in zicht en even verderop een Diederik cuckoo. Een van onze deelnemers heet Diederik. Zijn dag is dus alweer goed.

Een black dwarf-hornbill wordt gehoord en even later zien we hem hoog in de bomen zitten. Veraf, maar voor iedereen goed zichtbaar. Een paar red-billed helmetshrikes zit in de mid-canopy. Ondanks dat ze niet in de top van de bomen zitten, is het toch even zoeken.

Ook de vele sunbirds maken indruk: collared, green-headed en copper sunbirds zijn goed te zien. Ook rosy bee-eaters zijn een genot om langs te zien vliegen. De minuscule tit-hyllia, een vogel kleiner dan onze goudhaan, blijft even zitten op een redelijke afstand.

Het vogelen in een dicht woud is niet gemakkelijk. Je moet het treffen met de groepjes vogels die je tegenkomt. Soms zitten ze vrij op een korte afstand maar vaak zitten ze hoog in de toppen en lijken meer op bladeren, dan weer zijn er soorten die zich het liefst bij wijze van spreken 'ondergronds' voortbewegen. Gelukkig hebben we twee uiterst goed gidsen die alle geluiden kennen en bovendien superscherpe ogen en oren hebben.

Na de ochtendsessie lunchen we in ons hotel, pakken onze koffers weer in en gaan op pad naar Ankasa, dichtbij Ivoorkust.

Onderweg stoppen we bij een lagune waar weer nieuwe soorten te vinden zijn. Toch zijn de vogels in zo'n gebied veel gemakkelijker te zien. Al gauw zien we een black crake, een Allen's gallinule en een paar pigmy geese. Een knalgele orange weaver is met zijn nest bezig, een malachite kingfisher komt voorbij zetten en verschillende reigersoorten maken het watervogellijstje af. De eerste Hartlaub's duck wordt even verder in een andere lagune waargenomen. .

Bij een tweede stop zien we brown sunbird. Nog mooier dan de beautiful sunbird is de Johanna's sunbird. Maar smaken verschillen. Bij zo'n nat gebied zitten natuurlijk ook veel steltlopertjes: steltkluut, oeverloper, groenpootruiter etc. Het kan niet op.

Alweer een zeer rijke dag. 's-Avonds komen we aan in het Frenchman Guesthouse waar we in de lodge overnachten. Dineren doen we bij de campsite.

Dag 7 – 27 februari 2020 Ankasa

Het wordt eentonig... we staan namelijk alweer vroeg op. Om 5:30 ontbijten en om 6:00 stappen we in twee landrovers omdat het terrein niet geschikt is voor onze bus. Te modderig en nat.

We dalen af naar een gebied waar een drietal niet heel grote waterholes liggen. Bij de eerste is het meteen raak: een Hartlaub's duck ligt heerlijk te slapen op een polletje in het water.

Hartlaub's duck

In alle stilte wachten we op wat er nog meer komen gaat. Op de achtergrond roepen swamp palm bulbuls. Een red-rumped tinkerbird, beginnen we zelf al te herkennen: een ritmisch 'poe-poe-poe'

geluid, iets trager dan die van zijn 'broertje' de yellow-rumped tinkerbird.

Dan flitst er iets voorbij en verdwijnt in een donkere opening in het struikgewas: een shining- blue kingfisher.. Hij blijft lang zitten en vangt regelmatig een visje. Even later ook nog een blue-breasted kingfisher. Prachtig al die kleuren! Vlakbij ons zit een blue-billed malimbe zaadjes van een plant te eten. Hoewel we hier eigenlijk niet weg willen, gaan we toch verder naar het tweede en derde waterhole. Maar daar is het beduidend minder. We proberen met geluiden nog een Congo serpent eagle en een lang-tailed hawk te lokken maar beide geven niet thuis.

Dan maar weer terug naar de eerste waterhole. De shining blue zit er nog en laat zich nogmaals goed bekijken. Helaas is het alweer tijd om terug te keren naar het guesthouse, maar geen nood want vanmiddag komen we weer terug op deze magische plek.

Shining-blue kingfisher

Na de lunch hebben we een paar uurtjes rust. Bij de naastgelegen rivier laat een Cassin's flycatcher zich goed zien en fotograferen. Vlakbij in de buurt is ook een nest van een white-crested tiger-heron. Alleen is het volwassen dier in geen velden of wegen te bekennen. Alleen de twee spierwitte jongen steken zo nu en dan hun kop boven het nest uit.

Om 15:30 stappen we weer in de landrovers en gaan we weer richting de waterholes. Onderweg schrikken we even van een roofvogel die vlak boven de weg in een tak zit. Het is een wespendif. Bij de eerste poel zien we weer de shining-blue kingfisher. Maar even later verschijnt ook een chocolate-backed kingfisher. Ondanks dat het een vogel is die vaak hoog in de bomen zit, zit hij nu op ooghoogte.

Dan scharrelt er wat in de schaduw: een jonge African finfoot komt stiekem voorbij zwemmen en is al gauw weer verdwenen. Een mooie soort die niet op elke trip wordt gezien.

Al snel wordt het te donker en willen we weer terug maar dan klinkt er weer een geluid: alweer een spot-breasted ibis. Even later nog een ander zwaar en diep geluid: Nkulengu rails maar helaas laten die zich niet zien.

Het is al laat, we eten snel, lopen de soortenlijst na en we gaan slapen, tevreden en weer veel waarnemingen rijker.

Dag 8 – 28 februari 2020 Ankasa-Kakum

We worden wakker door het gespetter van regen. Iedereen maakt zich klaar voor het ontbijt als Foster en Jackson binnenkomen en zeggen dat we meteen mee moeten. Ze hebben al vroeg in de ochtend geprobeerd de Nkulengu rails te lokken en hebben beet. We rijden een stukje met de landrovers richting de campsite, stappen uit en lopen met de lampen aan de jungle in. Na ongeveer een kwartier stoppen we en wordt er naar boven geschoten. Twee Nkulengu rails zitten hoog in de boom. Blijkbaar hebben ze er overnacht. We blijven een paar minuten kijken. Zo goed en kwaad het kan worden er foto's gemaakt en gaan dan weer terug. Nu echt ontbijten.

Nkulengu rail – Diederik Schonebaum

Door de regen is het terrein waar we eerst heen wilden niet goed toegankelijk en we kiezen een makkelijker pad. We worden weer beloond met een keur aan vogels. Veel soorten greenbuls die zich vaak lastig laten zien en waar je eerder op het geluid moet afgaan dan op zicht. Tijdens de wandeling stoppen we bij een reusachtige kapokboom waar we meteen de groepsfoto maken.

Topvogels deze ochtend zijn yellow-bearded greenbul en rufous-winged illadopsis.

We lunchen voor de laatste keer bij Frenchman guesthouse en worden daarna met de landrovers naar de bus gebracht die, voordat de regen het pad onbegaanbaar zou maken, al naar de hoofdweg was gereden.

Op weg naar Akun, waar we al eerder waren, stoppen we nogmaals bij het mangrovebos. Veel meer soorten dan de vorige keer zagen we niet, dus vervolgen we onze weg naar de lodge waar we dineren.

Dag 9 – 29 februari 2020] Kakum-Abrafo Forest-Kumasi

Vandaag is voor veel deelnemers "de dag die je wist dat zou komen". Want... we bezoeken de plek waar we de Picatarthes kunnen gaan zien. Maar, zover is het nog niet. De ochtend besteden we eerst Abrafo forest om op zoek te gaan naar verschillende bossoorten. En die zien we: yellow-footed honeyguide, Levaiillants cuckoo, violet-backed starling en lowland sooty boubou volgen elkaar in rap tempo op. Een grey kestrel vliegt met een prooi voorbij. Maar ieders aandacht ligt toch bij het komende middagprogramma.

Na de lunch rijden we naar een afgelegen dorpje waarnaast het reservaat ligt waar de Picatarthes leeft. Het is een stukje lopen en na een half uur komen we aan bij een soort grot. Of eigenlijk is het niet meer dan een overhangende rots. Er hangt een van klei gemetseld nest aan het plafond. Het lijkt een beetje op een uit de kluiten gewassen zwaluwennest. We nemen plaats op de bankjes. Meestal komen ze van links vertelt Foster. Maar soms ook van rechts... Het is in ieder geval belangrijk om stil te zijn en te wachten. De vogel wordt voor bijna 100% gegarandeerd. De tijd verstrijkt en we wachten geduldig af. Met het verstrijken van de tijd vergroot ook de spanning. 'Zal hij wel komen?', en 'wordt het straks niet te donker om foto's te nemen?' zijn vragen die onuitgesproken bij ons opkomen. Maar dan wordt de spanning doorbroken: Links verschijnt een geel kopje achter een rots vandaan. Even later hipt de vogel voorbij naar rechts en is voor ieder op een paar meter afstand goed te zien.

Camera's ratelen, er klinken zuchten van opluchting. Het grootste doel van deze is bereikt. Na een paar minuten verschijnt een tweede vogel die zich iets korter laat zien. Als de vogels weer uit zicht zijn, vertrekken we weer. Het is niet goed om langer te blijven. Het kan verstorend werken en we hebben de vogels immers goed gezien. Bovendien hebben we nog een flinke busrit voor de boeg.

White-necked rockfowl (Picatarthus)

Teruglopend naar de bus horen we opeens een geluid dat we bijna elke dag hebben afgedraaid zonder dat we daar echt zichtbaar resultaat mee hebben gehad: long-tailed hawk. Het geroep komt van vrij dichtbij en even later zien we twee exemplaren hoog in de bomen zitten. Een mooie afsluiter van de dag.

Dag 10 – 1 maart 2020 Kumasi-Mole national park

Vandaag staat een lange busrit op het programma. Na het ontbijt worden de koffers weer bovenop de bus gelaten en vertrekken we.

Onderweg zien we het landschap veranderen van vochtig regenwoud naar een droger savanne landschap. Ook de bebouwing wordt primitiever. Van de stenen gebouwen en het meer stedelijk gebied via lemen huisjes met golfplaten naar houten ronde hutjes met rieten daken. Een lange bustocht is wat eentonig maar geeft ook de gelegenheid om wat uit te rusten van de nogal intensieve vorige dagen. Desondanks wordt er vanuit de bus ook nog gevogeld. Dan vallen met name de vogels op die langs de weg op draden of palen zitten. Zo zien we de eerste namaqua doves, veel northern fiscals, Lanner valken, Abbyssinian en blue-bellied roller.

Onderweg stoppen we een paar keer bij wat langs de weg gelegen waterpoeltjes om naar wat 'klein spul' te zoeken. Het is een vruchtbaar paadje want we zien silverbill, blue-cheeked cordonblue en cut-throat finch.

Ook maken we een uitstap naar de plek waar we Egyptian plover kunnen zien. Het is weliswaar een uur rijden over een onverharde hobbelweg maar het loont de moeite. Twee krokodilwachters lopen langs de oever van een rivier. Wat een prachtige vogels zijn dit toch. De eerste hamerkoppen vliegen voorbij, spurwinged plovers en black herons laten zich goed zien. Aan de overkant roepen yellow-crowned gonileks.

Helaas wordt het alweer schemerig en we moeten nog een uur terug over de hobbelweg en dan nog anderhalf uur naar de lodge.

Laat aangekomen laat het bier zich goed smaken. De lijst wordt weer bijgewerkt en voldaan gaan we naar bed.

Dag 11 – 2 maart 2020] Mole national park

We staan, het wordt eentonig, weer vroeg op. In het vroege ochtendlicht kunnen we zien waar we zijn beland. Gisteravond was het te donker om dat te kunnen zien.

Het is echt fantastisch hier. De lodge biedt werkelijk een fenomenaal uitzicht over de savanne. Om uren overheen te kunnen kijken. Maar 'de plicht roept': we gaan de bus weer in en rijden naar een waterhole waar weer veel te zien is. Onderweg zien we reedbucks, cob's (een soort antilope) en wrattenzwijnen. We stoppen bij de waterhole. Er zijn verse sporen van olifanten. Gelukkig is er een gewapende bewaker mee. Alleen betwijfel ik of zijn 'proppenschieter' en woeste olifant tegen zou kunnen houden.

De waterhole biedt veel nieuws. Erg veel firefinches (black-bellied-, bar-breasted-, red-billed-, black-faced-, African-) en waxbills. Topper was een Wilson's indigobird. Helaas niet in prachtkleed. Ook verschillende gorzen laten zich goed zien: Gosling's bunting en Cabanis's bunting.

We rijden door naar een volgende waterhole. Daar wemelt het van de krokodillen. De eerste witruggieren winnen hoogte op de thermiek; bataleurs en white-headed vultures volgen kort daarop. Na de lunch hebben we een paar uurtjes siësta-tijd. Maar wie gaat er in zo'n pracht omgeving nu slapen. Nee, de omgeving rond de lodge is zo mooi dat het zonde is om je tijd met slapen te verdoen. In de namiddag gaan we weer op pad. Op het menu staat in ieder geval de zeldzame Gambaga flycatcher en dat lukt. Een zeldzame, maar verder niet heel opvallende vogel.

Daarna gaan we eerst op zoek naar wat leeuweriken. En ook daar zit het mee! We lopen in een lijn door het gebied en al snel vliegt er iets bruins op en landt even verderop in het dorre gras. Moeilijk om daaruit weer een vogel te ontwaren, maar we vinden hem en foto's worden gemaakt. Uit de foto's kunnen we opmaken dat het een flappet-lark is. Even later zien we echter ook sunlarks en een groepje chestnut-backed sparrowlarks strijkt neer in een boom.

We rijden verder op zoek naar Forbes's plovers en komen ze even later tegen op een vlakte. Mooie plevieren met een dubbele borstband en een rode oogring. Stonepartridges lopen vlak langs de bus en we horen en zien even later een white-throated francolin.

Hoewel het al schemert gaan we nog niet terug naar de lodge maar proberen een African scops owl naar ons toe te lokken. Het geluk is weer met ons want we krijgen hem prachtig in de schijnwerpers te zien. Alweer een vruchtbare dag.

Dag 12 – 3 maart 2020 Mole national park

In de ochtend keren we terug naar de waterhole die gisteren zo succesvol was maar het is nu veel rustiger. We blijven er dus maar even en rijden een stuk verder met de bus om daarna langs een pad lopend verder te gaan. Een red-winged pytilia, nieuw voor de lijst, laat zich goed bekijken. Even verder krijgen we weer een heel assortiment firefinch-soorten te zien. Een van de mooiste weavers, de red-headed weaver komt redelijk in beeld.

Verder zijn oriole warbler, yellow-crowned gonolek,, white-crowned en snowy-crowned robin chats het vermelden waard en de kers op de taart deze ochtend is de African blue flycatcher die zich, hoewel op enige afstand, heel goed laat zien.

African blue flycatcher

Na de gebruikelijke siësta rijden we weer eerst een stuk het park in en lopen langs een paar waterholes. Olifanten liggen vlakbij in het water te poedelen. Bij een volgende poel jagen red-throated bee-eaters succesvol op de sprinkhanen en (natuurlijk) bijen. Palmswifts scheren drinkend over het water en het lukt waarempel om ze in vlucht te fotograferen. Een wooly-necked stork en even later een northern carmine bee-eater vliegen over ons heen.

Tegen de schemer rijden we naar de airstrip; een goede plek om nachtzwaluwen te zien. Als snel zien we iets bewegen. Het lijkt een vogel die door twee kleinere achterna gezeten wordt. Maar het is de standard-winged nightjar. Drie stuks nota bene, een vrouwtje en twee mannetjes. Wat een bizarre vogels.

Bush elephant

Palm swift

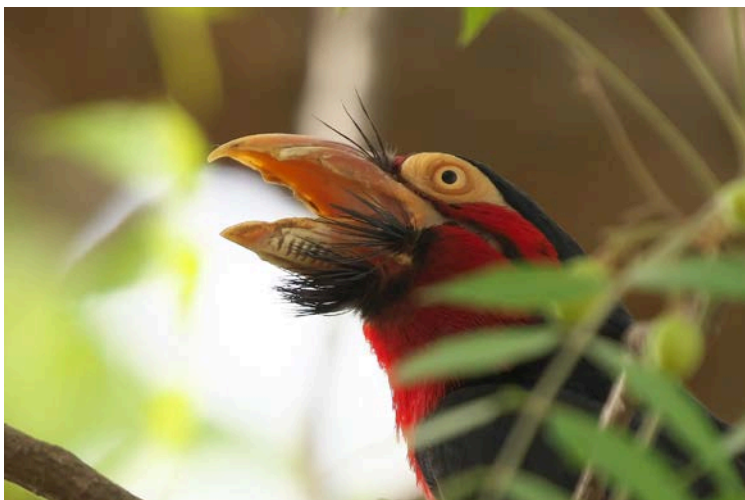
Standard-winged night jar

Dag 13 – 4 maart 2020 Mole-Kumasi

We hebben weer een lange reisdag voor de boeg want het verblijf in het prachtige Mole zit er weer op. Maar eerst proberen we er in de ochtend voordat we ontbijten nog wat uilen 'uit te trekken'. Twee soorten laten zich horen en zien: white-faced scops owl en pearl-spotted owlet. Ook een standard-winged nightjar komt nog even over vliegen.

De landingstrip lopen we ook nog even langs en daar proberen we nog om de brown-rumped bunting te vinden die we al wel gehoord, maar nog niet gezien hebben. Helaas gaf hij niet thuis. Je kunt tenslotte niet alles hebben.

Na het ontbijt hebben we nog even wat tijd om rond het hotel te vogelen. Dat is geen straf want de vogels komen hier dichtbij en laten zich goed fotograferen. Een beeldvullende foto van een bearded barbet is geen kunst op deze plek, evenals van een bush petronia die vlakbij in een boom broedt.

Bearded barbet

Na het ontbijt bezoeken we de Larabanga mosque, de oudste moskee van Ghana. Hij dateert uit 1421. Een gids geeft uitleg maar de meeste van ons houden de ogen toch omhoog gericht voor de vogels.

De rest van de dag verblijven we het meest in de bus met wat plaspauzes en een korte wandeling in een stukje bos waar we eerder ook al goed gevogeld hadden.

Vrij laat komen we in Kumasi, waar een enorme wolkbreuk losbarst. Het regent pijpenstelen en het dondert en bliksemt beangstigend dichtbij. Het gevolg is dat een brug, waar we overheen moeten, overstroomt. Huizen langs de weg komen onder water te staan en een paar auto's worden door de rivier meegenomen in de stroom. Gelukkig zakt het water na een dik uur en kunnen we verder.

Dag 14 – 5 maart 2020 Kumasi (Bobiri forest)

We bezoeken vandaag Bobiri forest dat eigenlijk te boek staat als vlinderreservaat. Het is een klein stukje regenwoud iets ten zuidoosten van Kumasi waar we alle regenwoudsoorten weer kunnen tegenkomen. Diverse weavers (village, yellow-mantled, Preuss's,) en malimbés (red-headed en crested) komen voorbij. Een zeldzame yellow-footed honeyguide laat zich goed fotograferen evenals de African piculet, een mini-spechtje, kleiner dan een goudhaan. Als nieuwe soort voor de lijst kunnen we een huiszwaluw noteren. Leuk zijn ook de grijze roodstaartpapegaaien die hier rondvliegen.

African piculet

Aan kleurrijke vlinders en libellen is er ook geen gebrek. Overal vliegen ze, al kunnen we ze niet direct op naam brengen. We zijn tenslotte vogelaars.

Na de lunch willen we eigenlijk terug naar dezelfde plek maar het regent te hard om de bus uit te komen. Morgen nog maar eens proberen.

Dag 14 – 6 maart 2020 Kumasi-Atewa range

Het is een bijzondere dag. Foster, onze gids, is jarig. We feliciteren hem en geven hem zijn verjaardagscadeau. Een verrassing voor hem want hij wist niet dat wij wisten dat hij jarig was.

Na het ontbijt bezoeken we het vlinderreservaat nogmaals. Ditmaal is het gelukkig droog en zien we weer veel. Bij het bezoekerscentrum zit een ashy flycatcher, nieuw voor de lijst.

Tegen tien zijn we weer terug bij het hotel, we pakken de koffers in en gaan op weg naar onze laatste bestemming: Atewa. Voordat we bij het hotel aankomen bezoeken we een gebied waar gouddelvers aan het werk zijn. Het gebrom van generatoren en pompen overstemt de vogelgeluiden. Desondanks horen we een white-spotted flufftail en zien we een marsh tchagra. Diverse sunbirds (Johanna's, blue-throated brown, olive, buff-throated, splendid en superb) maken het lijstje compleet. Voor ons ligt een hoge heuvel. Dat is de plek waar we morgen omhoog gaan op zoek naar Narina trogon en blue-headed bee-eater.

In de schemer rijden we naar het hotel. Boven ons vliegen 1000-en straw-coloured fruitbats van hun slaapplek naar de fruitbomen. Het lijkt alsof de hele hemel bedekt is met deze grote vleermuizen. Een imposant gezicht.

Dag 14 – 6 maart 2020 Atewa range-Accra

De laatste dag in Ghana is alweer aangebroken. Al heeft deze trip al twee weken geduurd, het lijkt alsof de tijd omgevlogen is. Maar.... We hebben nog een vruchtbare dag te gaan. We lopen na het ontbijt de heuvel op die we gisteren zagen. Het is een lange trip maar we worden beloond met goede soorten die de totaalijst mooi aanvullen. Een Cassin's hawk eagle komt over vliegen. Gelukkig kunnen we hem met behulp van de gemaakte foto's makkelijk determineren. We horen African bronze-naped pigeon en Narina trogons maar helaas laten ze zich niet zien. Een red-chested cuckoo roept en laat slechts een korte flits zien. Leuk is het om hier de black cuckoo te zien die hier een rode borst heeft (var. *gabensis*).

Black cuckoo (var. gabensis)

Doelsoorten hier zijn de Bioko batis, blue-headed bee-eater en Nimba flycatcher. En alles lukt! Weliswaar zien we maar 1 bee-eater en laat de Nimba flycatcher erg lang op zich wachten maar dit gebied is zeer lonend. Naast deze doelsoorten schrijven we op deze laatste trip maar liefst 10 nieuwe soorten bij op de lijst wat het totaal laat uitkomen op 422 soorten.

Het laatste avondmaal gebruiken we bij een vlak bij de luchthaven gelegen restaurant. We bedanken beide gidsen en chauffeur met een kort dankwoord en een dikke envelop. Na de douaneperikelen op de luchthaven stappen we weer in het vliegtuig naar Amsterdam. We kijken terug op een onvergetelijke reis met een enorme checklist.

